

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/73/2015
Identifikačné číslo spisu:	4412010161
Dátum vydania rozhodnutia:	15.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4412010161.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňasného na neverejnom zasadnutí konanom 15. októbra 2015 v Bratislave, v trestnej veci obvineného L. P., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To 71/2014, z 24. septembra 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného L. P. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 1T 50/2012, z 18. júna 2014 bol obvinený L. P. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 02. apríla 2011, v čase o 11,00 h. v zadnej časti pozemku, na Ulici Y. č. XX v X., okres O., po predchádzajúcej slovnej hádke, fyzicky napadol poškodeného X. T. (nar. XXXX), tým spôsobom, že keď tento stál na múriku, na ľavej nohe, obžalovaný ho oboma zovretými päťami udrhel do hrudníka, následkom čoho spadol na betónový násyp nachádzajúci sa pri dome poškodeného, čím spôsobil poškodenému X. T. zranenia, a to - zlomeninu hlavice ľavej ramennej kosti bez posunu kostných úlomkov, pomliaždenie ľavého kolena a v oblasti ľavého bedra a kožnú odreninu a drobnú ranku v oblasti ľavej dlane s dobou liečenia a práceneschopnosti od 02. apríla 2011 do 01. júna 2011.

Prvostupňový súd podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. bez prítiažujúcej okolnosti a § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil obvinenému peňažný trest vo výške 200 €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu uložil obvinenému ako trest náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obvinenému povinnosť uhradiť poškodenému X. T., nar. XX. Y.

XXXX, bytom X., M. X, škodu vo výške 615,02 € a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, pobočka Nové Zámky vo výške 134,48 €.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie obvinený. Krajský súd v Nitre uznesením, sp. zn. ITo 71/2014, z 24. septembra 2014 odvolanie obvineného zamietol.

Proti druhostupňovému rozhodnutiu podal dovolanie obvinený z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/, písm. g/ Tr. por.

V písomnom dovolaní uviedol, že odvolací súd sa neriadil dostatočne Trestným poriadkom a došlo k podstatným chybám pri hodnotení dôkazov v zmysle § 2 ods. 6, ods. 7, ods. 10, ods. 11, ods. 12, ods. 14 a ods. 19 Tr. por. Zo spáchanej trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený sa necíti byť vinným, poškodenému neublížil, nemohol spáchať trestnú činnosť. V ďalšej časti odôvodnenia poukazuje na to, že okrem tvrdenia poškodeného, ktorý vo svojich výpovediach vždy uvádzal niečo iné, súd nemal proti nemu žiadny usvedčujúci dôkaz. Manželka obvineného, ako jediná priama svedkyňa potvrdila, že on sa poškodeného nedotkol, poškodený bol pod vplyvom alkoholu. Poukázal na tú skutočnosť, že poškodený bol 11. augusta 2011 uznaný za vinného zo spáchania priestupku voči jeho majetku. Poškodený si zranenie spôsobil sám. Súdny mali dôkazy vyhodnotiť v súlade so zásadou in dubio pro reo.

Navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajca obvineného doplnil dovolanie podaním z 20. júla 2015. V písomne doplnenom dovolaní uviedol, že dovolanie z dôvodu uvedeného v ust. § 371 ods. 1 písm. g/ berie výslovne späť. Nesprávne právne posúdenie zisteného skutku je v tom, že súdy konanie obvineného nemali kvalifikovať ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., keďže tento skutok sa nestal. Nedopustil sa žiadneho protiprávneho konania. V ďalšej časti dovolania opätovne poukazuje na nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov súdmi.

K dovolaniu sa vyjadrili poškodený a okresný prokurátor v Nových Zámkoch.

Poškodený vo vyjadrení uviedol, že dovolanie obvineného považuje za účelové a ďalší pokus o zmenu rozhodnutia v snahe vyhnúť sa uloženému trestu. Vykonané dokazovanie vo veci bolo v súlade so zákonom. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie odmietol.

Okresný prokurátor v Nových Zámkoch vo vyjadrení uviedol, že vo veci nie je daný ani jeden z dovolacích dôvodov uvedených v dovolaní, pretože konajúce súdy sa nedopustili žiadnych hmotnoprávnych ani procesných pochybení. Náležite zistili skutkový stav, dokazovaním bolo preukázané, že skutok sa stal a spáchal ho obvinený L. P. Navrhol, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

K dovolacím námietkam obvineného je potrebné uviesť, že obvinený v dovolaní vyslovuje iný názor na hodnotenie dôkazov ako dôkazy vyhodnotili konajúce sudy.

Platná právna úprava výslovne vylučuje možnosť uplatňovania námietok voči skutkovým zisteniam, čo znamená, že v uvedenom dovolacom konaní nie je možné preskúmať a hodnotiť správnosť či úplnosť zisteného skutku, preverovať dostatočnosť vykonaného dokazovania ako ani správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, t.j. či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Revízia skutkových zistení a záverov urobených súdmi nižšieho stupňa už v dovolacom konaní (konanom na podklade dovolania obvineného) neprichádza do úvahy.

Dovolacieho dôvodu podľa ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je možné sa úspešne dovolávať, len s poukazom na nesprávne vyhodnotenie skutkového stavu, resp. s poukazom na nepoužitie zásady „in dubio pro reo“, keďže by to odporovalo viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Z konštatovaného vyplýva, že skutočnosti uvádzané obvineným, ktoré vyslovil v dovolaní, že nesprávne právne posúdenie zisteného skutku má spočívať v tom, že konanie obvineného nemôže byť kvalifikované ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., keďže skutok sa nestal, resp. jeho konanie nie je možné kvalifikovať ako trestný čin, resp. prečin, nedopustil sa žiadneho protiprávneho - nemôžu zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože dovolací súd môže skúmať len to, či skutok, ktorý je uvedený v rozhodnutí, je správne v súlade so zákonom kvalifikovaný.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že najvyšší súd nezistil opodstatnenosť obvineným uplatnených dovolacích námietok z pohľadu žiadneho dovolacieho dôvodu, a preto nemohol rozhodnúť inak, ako dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.